

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quæ sunt interiores tenebræ, & interior macula. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

meritorū suffragia, eis nequaquā suffragari putātur.

Quomodo secundum hos modos intelligendum sit illud,

Quodcunque soluer. &c. H

Secundum hos ligandi, & soluendi modos quō *Matth. 16. 6*
verum est, q̄ dicitur. Quodcunq; solueris sup ter-
ram, erit solutum & in cœlis: & quodcunq; ligaue-
ris super terrā, erit ligatū & in cœlis, &c. Aliquādo
n. ostendunt solutos vel ligatos, qui ita nō sunt a-
pud Deum: & pœna satisfactionis vel excōmuni-
cationis interdum indignos ligant vel soluunt, &
indignos sacramētis admittunt, & dignos amitti
arcent. Sed intelligendum est hoc in illis, quorum
merita solui vel ligari postulant. Tunc n. sententiā
sacerdotis iudicio Dei, & totius cœlestis curiæ ap-
probatur & cōfirmatur, cum ita ex discretione p-
cedit, vt eorū merita nō contradicant. Quoscunq;
ergo soluunt vel ligāt, adhibentes clauē discretio-
nis eorū meritis, soluuntur vel ligantur in cœlis,
i. apud Deum. q̄a diuino iudicio sacerdotis senten-
tia sic p̄gressa approbatur & cōfirmatur. Quos er-
go secundum merita sentētia eeclesię p̄cellit, lēdit:
& illi foris sunt apud Deum. Qui a. nō meruit sen- *Hom. 14. ad*
tētia eeclesię, nō lēditur, nisi contēnar. Vnde Orig. *cap. 24. Le-*
Exijt q̄s a veritate, a fide, a charitate? p̄ hoc exit de *artic.*
castris eeclesię, etiā si episc. voce nō abijciatur: sic-
ut cōtra aliq̄s nō recto iudicio foras mittitur: sed
si nō egit, vt mēreretur exire, nihil lēditur. Inter-
dum n. qui foras mittitur, int^o est, & qui foras est,
intus videtur retineri. Ecce qualis & quātus est v-
sus Apostol. clauium. Iā ostensum est ex parte, qua-
liter sacerdotes dimittunt peccata vel teneant: &
tamē retinuit sibi Deus quandā singularē potestā
tē dimittēdi vel retinēdi: q̄a ipse sol^o per se debi-
tū aeternæ mortis soluit, & animā interius purgat.

Quæ interiores tenebræ & interior macula. I

Hic q̄ritur. Quæ sit illa macula, & quæ sint illæ
tenebræ interiores, a quib. Deus interius animam
pur-

purgat, cum verā pœnitentiā immittit? De tenebris & interiori caligine satis facile est & intelligere, & respōdere. Cum n. quis mortaliter delinquit, & gratia virtutis priuatur, si qua præcisit, & naturalium bonorum elisionē patitur. Vnde & intellectus obtunditur, & totus homo interior obtenebratur: & ita quasi caligine quadam mens obuoluitur, q̄ caligo peccati pœna est. Hanc vero Deus pellit, cum pœnitentiā immittit, per quam perditā bonā restituit, & vitiatā reparat. Vnde Propheta. Nebulam sicut cinerem spargit. Sed quæ est macula peccati, à qua animam lauat: Ecce n. quis voluit facere homicidium, & patrauit, quo patrato delinuit tam velle, quam facere: nondum tamen vere & humiliter pœnitet, nec confiteri proponit. Quæ ergo remansit in anima illius macula? Mala voluntas quidē fuit macula illius animæ: sed illa transijt. Macula etiam est, si pœnitere contemnit: sed hoc est peccatum aliud à præcedenti. Quæ ergo macula remansit, à qua ipse in pœnitentiā purgatur? Polluta quæ est anima, quousq; pœnitēat, sicut erat, dum in ea praua erat voluntas. Sicut n. qui tãgit morticinium vel aliud immundum, ita pollutus est post tactū quousq; lauat, sicut fuit dum tangeret: ita post actū peccati ita polluta remanet anima, sicut fuit in ipso actū peccati: quia ita est lōge à Deo per dissimilitudinē, qui est vita & munditia mētis, sicut fuit dum peccatū ageret. Ipsa ergo dissimilitudo, q̄ inest animæ ex peccato, & est à Deo elōgatio: animæ macula intelligitur, à qua purgatur in pœnitentiā. Hoc a. solus Deus facit, qui solus suscitatur animam & illuminat: quod sacerdotes nequeunt, qui tamen medici sunt animarum. Vnde Propheta. Nunquid medici suscitabunt, & confitebuntur tibi? quod exponens Aug ait. Boni doctores recte medici dicuntur: qui viuentes curare ministerio possunt, sed non mortuos suscitare. Sola enim Dei gratia reuiuiscunt.

Psal. 147.

*Leuit. 11. f.
Num. 19. d.*

*Psal. 87. non
longe à fine
enarrationis
ad illum.*

Psal. in to. 8.

QVAN-